

SANTUARI DE LA
COVA DE SANT IGNASIMANRESA
1522-2022

EL PAPA FRANCESC

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

El Sant Pare a Manresa

Es tracta, naturalment, d'un fotomuntatge. El fotògraf manresà Josep Vert ha distribuït per diversos aparadors comercials de la ciutat unes quantes instantànies que mostren el Sant Pare en diversos indrets ignasians (el Pou de la Gallina o Sant Ignasi Malalt), la Cova i la col·legiata de la Seu.

Josep Vert ja va fer el mateix quan, en l'accidentada visita de Joan Pau II a Montserrat, el novembre de 1982, no va poder realitzar les fotografies que desitjava. Ara vol donar més relleu a la invitació que l'alcalde de la ciutat i l'associació d'argentins de Manresa han adreçat al Pontífex perquè visiti la capital del Bages, com un dels punts ignasians

i jesuítics de referència internacional. Actualment s'estudia demanar un any jubilar ignasià els anys en què la festa de sant Ignasi, 31 de juliol, cau en diumenge, que són el 2016 i el 2022. Aquest últim, a més, és el cinquè centenari de l'estada del fundador de la Companyia de Jesús a Manresa, on romangué deu mesos en una experiència d'oració i dejuni de la qual sortiren els *Exercicis espirituals*. Fou a Manresa on sant Ignasi va canviar l'ideal de la seva vida.

Les postals han estat enviades a la Santa Seu, que ha respost mitjançant una carta d'agraïment segellada a la Secretaria d'Estat.

Diumenge XXIV de durant l'any | Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode (32,7-11,13-14)

En aquells dies el Senyor digué a Moisès: «Vés, baixa a la plana: s'ha pervertit el teu poble, que tu havies fet pujar de les terres d'Egipte. De seguida s'han desviat del camí que jo els havia prescrit. S'han fet un vedell de fosa i l'han adorat, li han sacrificat víctimes i li diuen: "Poble d'Israel, aquí tens els teus déus, els qui t'han fet sortir d'Egipte."» Per això el Senyor digué a Moisès: «Veig que aquest poble és rebel al jou. Deixa'm que s'inflami la meva indignació, i no en deixaré rastre. Després et convertiré en un gran poble.»

Però Moisès apaivagava el Senyor, el seu Déu, i li deia: «Senyor, per què s'encén el vostre enuig contra el vostre poble, que havíeu fet sortir de la terra d'Egipte amb gran poder i amb mà forta? Recordeu-vos d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, els vostres servent. [...]

Salm responsorial (Salm 50)

Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1,12-17)

Estic agraït a Jesucrist, nostre Senyor. És ell qui m'ha donat forces. Li agraeixo que m'hagi considerat prou fidel per a confiar-me un servei a mi, que primer blasfemava contra ell i el perseguia i l'injuriava. Però Déu s'apiadà de mi perquè, quan encara no tenia fe,

no sabia què feia. La gràcia de nostre Senyor ha estat pròdiga amb mi, juntament amb la fe i l'amor en Jesucrist. [...]

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (15,1-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «Qui de vosaltres si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria en el desert les noranta-nou i aniria a buscar la perduda fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que se la posaria tot content a les espatlles i, arribant a casa, convidaria els amics i els veïns dient-los; "Veniu a celebrar-ho; he trobat l'ovella que havia perdut"? Us asseguro que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit, que no pas per noranta-nou justos, que no necessiten convertir-se.

I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdia una, ¿no encendria el llum, i escombraria la casa, i la buscaria amb tot l'interès fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que convidaria les amigues i les veïnes dient-los; "Veniu a celebrar-ho; he trobat la moneda que havia perdut"? Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit.» [...]

2

full

Ovella, moneda, fill | Mn. Marc Majà i Guiu

La missa d'avui la comencem, en l'oració col·lecta, demanant dues coses a Déu: «feu que us servim de tot cor i que experimentem la vostra acció salvadora». Servir Déu (seguir la seva voluntat) i experimentar la salvació (sentir la seva presència dins nostre). «Servir» està més aviat a les nostres mans: depèn de la nostra voluntat de buscar la veritat i el bé. «Experimentar» la presència de Déu, en canvi, no està a les nostres mans, és un regal de Déu i, per tant, depèn d'ell fer-ho possible, mentre que a nosaltres ens correspon d'estar ben disposats i acollir-ho.

Jesús, bon Mestre, en l'Evangeli cita tres imatges que ens permeten de veure de quina manera podem «experimentar» la presència salvadora de Déu en les nostres vides: l'ovella, la moneda i el fill.

L'ovella perduda fa que ens adonem de la sol·licitud de Déu, bon Pastor, que es preocupa pel destí de les seves criatures: què li passarà a l'ovella, separada del ramat i del pastor, desorientada per buscar el prat autèntic on alimentar-se?

La moneda perduda ens mostra com, de la mateixa manera que cada petita moneda té valor i compta a l'hora de sumar una quantitat de diners, per a Déu, cadascuna de les seves criatures compta i té un valor immens.

El fill, que decideix anar-se'n, separar-se del pare, ens mostra com Déu respecta la llibertat de les seves criatures, tot esperant constantment, però, el seu retorn.

Sóc ovella de la qual Déu es preocupa; sóc moneda amb valor als ulls de Déu; sóc fill pecador, respectat però, sobretot, estimat per ell.

Deu anys fent camí junts | Romà Casanova, bisbe de Vic

El 14 de setembre es va escaure el desè aniversari de la meva ordenació episcopal i de l'inici del ministeri de bisbe d'aquesta diòcesi de Vic. Han estat deu anys durant els quals hem fet camí junts. Certament que deu anys són un temps molt curt per a aquesta diòcesi més que mil·lenària, però per a la meua vida personal ja són una part important per a poder pararme i agrair els dons que el Senyor m'ha fet, per pura condescendència seva, durant aquest temps.

Us he de confessar que aquest període de servei episcopal enmig vostre m'ha passat molt ràpid. Quan vaig compartir aquesta sensació amb un company sacerdot, ell em va comentar que això era senyal que ho havia passat bé. I certament que ho he passat bé en el sentit de sentir-me molt de gust treballant en el camp pastoral que el Senyor m'ha donat. Ni he enyorat res del passat, ni tinc cap desig d'una altra realitat que la de donar-me del tot en la vinya en què he estat cridat a treballar. El temps també ha passat ràpid en la cursa del treball pastoral que et fa posar metes i esperar amb esperança.

Tot això no vol dir que no necessiti la misericòrdia de Déu pels meus pecats i mancaments. Manta vegada ha sortit del meu cor la pregària sincera adreçada a Déu misericordiós que no tingués en compte els meus pecats sinó que mirés la fe de l'Església de Vic, per

omplir-la dels dons que necessita per a ser fidel a Crist.

La meua petició de perdó va també adreçada a tots aquells a qui, amb la meua paraula i la meua acció, hagi pogut ofendre. Sóc ben conscient de les moltes limitacions meves i d'altres que segurament em passen de-sapercebudes. En qualsevol cas he procurat servir amb fidelitat Crist i la seva Església, des de la meua pobresa. Demano a Déu que tots els diocesans sapiguem caminar junts en la comunió que brolla del seu amor.

Deu anys han passat volant per moltes coses. Una d'elles, de les més importants per a mi, és el nombre d'ordenacions sacerdotals al servei de la nostra diòcesi. Han estat deu els preveres diocesans que he ordenat. Certament que el Senyor ens ha concedit preveres d'altres diòcesis o de congregacions religioses que treballen entre nosaltres, i que també el Senyor ens ha fet el do de més diaques diocesans. Gràcies a Déu, tampoc no manquen religiosos i laics que treballen amb generositat en la pastoral de l'Església.

Per tots i cadascun de vosaltres dono gràcies pel treball que hem fet junts en aquests deu anys, al mateix temps que demano la vostra santedat. Reitero a tots el meu desig de continuar donant-me del tot al servei d'aquesta diòcesi i confio en la vostra pregària, perquè junts puguem fressar els camins de la nova evangelització en aquesta nostra estimada Església de Vic.

Agenda litúrgica de la setmana

15 ■ Diumenge XXIV de durant l'any / Cicle C. La Mare de Déu dels Dolors. Sant Emili, màrtir (†304). Sant Nicomedes, màrtir (†c.630).

Lectures: Èxode 32,7-11.13-14 / Salm 50 / 1Timoteu 1,12-17 / Lluc 15,1-32

Litúrgia de les hores: Setmana IV

16 ■ Dilluns. Sant Corneli, papa (251-253) i sant Cebrià, bisbe (249-258), màrtirs.

Lectures: 1Timoteu 2,1-8 / Salm 27 / Lluc 7,1-10

17 ■ Dimarts. Sant Robert Bel·larmí,

bisbe i doctor de l'Església (1542-1621). Santa Ariadna, verge (s. III). Dedicació de la catedral de Vic.

Lectures: 1Timoteu 3,1-13 / Salm 100 / Lluc 7,11-17

18 ■ Dimecres. Sant Josep de Cupertino, prevere (1603-1663). Sant Ferriol, màrtir (s. IV).

Lectures: 1Timoteu 3,14-16 / Salm 110 / Lluc 7,31-35

19 ■ Dijous. Sta Maria de Cervelló, verge (s. XIII). St Gener, bisbe i màrtir (s. IV).

Lectures: 1Timoteu 4,12-16 / Salm 110 / Lluc 7,36-50

20 ■ Divendres. Sant Andreu Kim Taegon, prevere, i sant Pau de Chong i companys, màrtirs. Sant Eustaqui, màrtir (s. II).

Lectures: 1Timoteu 6,2c-12 / Salm 48 / Lluc 8,1-3

21 ■ Dissabte. Sant Mateu, apòstol i evangelista.

Lectures: Efezis 4,1-7.11-13 / Salm 18 / Mateu 9,9-13

22 ■ Diumenge XXV de durant l'any / Cicle C. Sant Maurici, màrtir.

Lectures: Amós 8,4-7 / Salm 112 / 1Timoteu 2,1-8 / Lluc 16,1-13

Els màrtirs del segle XX a Espanya, fermes i valents testimonis de la fe (I) | Missatge de la Conferència Episcopal Espanyola

«Per la fe, els màrtirs van lliurar la seva vida com a testimoni de la veritat de l'evangeli, que els havia transformat i fet capaços d'arribar fins al do més gran de l'amor amb el perdó dels seus perseguidors.»

Benet XVI, carta apostòlica *Porta fidei*, 13

Estimats germans:

Us anunciem amb gran alegria que, si Déu vol, el diumenge dia 13 d'octubre del 2013 se celebrarà a Tarragona la beatificació d'uns cinc-cents germans nostres en la fe que van donar la vida per amor a Jesucrist en diferents llocs d'Espanya, durant la persecució religiosa dels anys trenta del segle XX. Van ser molts milers els qui llavors oferiren aquest testimoni suprem de fidelitat. L'Església reconeix ara solemnement aquest nou grup com a màrtirs de Crist.

Segons el lema d'aquesta festa, ells van ser «testimonis fermes i valents de la fe» que ens estimulen amb el seu exemple i ens ajuden amb la seva intercessió. Convidem els catòlics i les comunitats eclesials a participar en aquest gran esdeveniment de gràcia amb la seva presència a Tarragona, si els és possible, i, si no, unint-se espiritualment a la seva preparació i celebració.

I. Els màrtirs, models en la confessió de la fe i principals intercessors

A la carta apostòlica *Porta fidei*, per la qual es convoca l'Any de la Fe que estem celebrant, el papa Benet XVI diu que en aquest any «serà decisiu tornar a recórrer la història de la nostra fe, que contempla el misteri insondable de la confluència de la santedat i el pecat». Segons recorda Benet XVI, els màrtirs, després de Maria i dels Apòstols —majoritàriament, també màrtirs—, són exemples destacats de santedat, és a dir, de la unió amb Crist per la fe i l'amor als quals som tots cridats.

El Concili Ecumènic Vaticà II parla repetidament dels màrtirs. Entre altres motius, celebrem l'Any de la Fe per tal de commemorar els cinquanta anys de l'obertura del Concili i per tal de rebre més i millor els seus ensenyaments. Per això és bo de recordar ara el passatge precís en què el Concili, en exhortar tothom a la santedat, ens presenta el model dels màrtirs:

«D'ençà que Jesús, el Fill de Déu, va expressar la seva caritat donant la vida per nosaltres, ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida per ell i pels seus germans (cf. 1Jn 3,16; Jn 15,13). Fou justament a donar aquesta màxima expressió d'amor davant de tothom, sobretot davant els perseguidors, que alguns cristians ja des dels primers temps foren cridats i ho seran sempre. Per tant, el martiri, gràcies al qual el deixeble es fa semblant al mestre que acceptà la mort per la salvació del món, bo i conformant-se a ell en l'efusió de la seva sang, és considerat per l'Església com un do excepcional i la suprema prova de la caritat. I si això es concedeix a pocs, cal que tothom estigui preparat a confessar Crist davant els homes i a seguir-lo pel camí de la creu enmig de les persecucions que mai no manquen a l'Església.»

A més de confessors modèlics de la fe, segons l'ensenyament del Concili, els màrtirs són també intercessors principals en el Cos místic de Crist: «Quant als Apòstols i als màrtirs de Crist que amb l'efusió de la sang havien fet la més gran afirmació de fe i d'amor, l'Església sempre ha cregut que ens estan estretament units en el Crist, els ha venerats amb un afecte especial juntament amb la benaurada Verge Maria i els sants àngels i ha implorat piadosament l'auxili de llur intercessió.»

II. Màrtirs del segle XX a Espanya beatificats en l'Any de la Fe

En dirigir una mirada de fe al segle XX, els bisbes espanyols donàvem gràcies a Déu, amb el beat Joan Pau II, perquè, «en acabar el segon mil·lenni, l'Església ha tornat a ser de nou Església de màrtirs» i perquè «el testimoni de milers de màrtirs i sants ha estat més fort que les insídies i violències dels falsos profetes de la irreligiositat i de l'ateisme». El Concili diu també que la millor resposta al fenomen del secularisme i de l'ateisme contemporanis, a més de la proposta adequada de l'Evangeli, és «el testimoni d'una fe viva i madura». «Un testimoni insigne d'aquesta fe el donen molts màrtirs.» El segle XX ha estat anomenat, amb raó, «el segle dels màrtirs».

L'Església que peregrina a Espanya ha estat llorejada amb un gran nombre d'aquests testimonis privilegiats del Senyor i del seu evangeli. Des de 1987, quan va tenir lloc la beatificació dels primers d'ells —les carmelites descalces de Guadalajara—, han estat beatificats mil un màrtirs, dels quals onze han estat també canonitzats.

Ara, amb motiu de l'Any de la Fe —per segona vegada després de la beatificació de 498 màrtirs celebrada a Roma l'any 2007— s'ha reunit un grup nombrós de màrtirs que seran beatificats a Tarragona la pròxima tardor. El Sant Pare ja ha signat els decrets de beatificació de tres bisbes: els servents de Déu Salvi Huix, de Lleida; Manuel Basulto, de Jaén, i Manuel Borràs, de Tarragona. Seran beatificats també un bon grup de sacerdots diocesans, sobretot de Tarragona. I molts religiosos i religioses: benedictins, germans hospitalaris de Sant Joan de Déu, germans de les Escoles Cristianes, serventes de Maria, filles de la Caritat, redemptoristes, missioners dels Sagrats Cors, claretians, operaris diocesans, fills de la Divina Providència, carmelites, franciscans, dominics, fills de la Sagrada Família, calassàncies, maristes, paüls, mercedaris, caputxins, franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor, trinitaris, carmelites descalços, mínimes, jerònims, també seminaristes i laics, la majoria d'ells joves; també hi ha persones grans, homes i dones. Abans de la beatificació, sortirà a la llum, si Déu vol, el tercer llibre de la col·lecció *Qui són i d'on vénen*, en què es recollirà la biografia i la fotografia de cada un dels màrtirs d'aquesta Beatificació de l'Any de la Fe.

Programa oficial dels actes a Tarragona.....

Divendres, 11 d'octubre

Exposició de passos de Setmana Santa

Lloc: Port de Tarragona

Hora: de les 16 a les 20 h

Conferència amb el tema «Els màrtirs del segle XX».

A càrrec del professor Andrea Riccardi (ex-ministre per a la Integració i la Cooperació Internacional d'Itàlia i fundador de la Comunitat di Sant'Egidio)

Lloc: Palau de Congressos de Tarragona

Hora: a les 19 h

Representació teatral de la Passió de Sant Fructuós

Lloc: Tarraco Arena Plaça

Hora: 22 h

Dissabte 12 d'octubre

Exposició de passos de Setmana Santa

Lloc: Port de Tarragona

Hora: de les 10 a les 20 h

Vespres solemnes a la catedral de Tarragona

Hora: a les 19 h

Ocasió per a actes i celebracions dels diferents grups de pelegrins

Representació teatral de la Passió de Sant Fructuós

Lloc: Tarraco Arena Plaça

Hores: 18.30 i 22 h

Diumenge 13 d'octubre

Beatificació i santa missa, al Complex Educatiu (*antiga Universitat Laboral*)

Hora: 12 h

Exposició de passos de Setmana Santa

Lloc: Port de Tarragona

Hora: de les 16 a les 20 h

Oració per a un inici de curs

*Et desitjo, al començament d'aquest curs:
 Que el bon Déu et miri i t'acompanyi.
 Que el bon Déu t'alegri el cor.
 Que el bon Déu t'ompli de pau i d'alegria.
 Que el bon Déu et doni saviesa per a entendre
 la vida com a lliurament.
 Que el bon Déu et doni esperit de novetat per a fer de
 cada dia
 alguna cosa nova, no una trista rutina.
 Que el bon Déu t'ompli de força en els dies grisos i de
 cansament.
 Que el bon Déu et doni tant amor que no mesuris el
 lliurament.
 Que el bon Déu et doni sensibilitat per a llegir les pa-
 raules secretes del cor.
 Que el bon Déu sigui el teu horitzó i la teva font.
 Et desitjo també:
 Que Déu Pare recrei cada dia la teva vida.
 Que Déu Fill sani i guareixi les ferides que et tanquen
 en tu mateix.
 Que Déu Esperit Sant avivi en tu tot el que Jesús ens
 va dir i ens va deixar
 com a signe de Vida Nova.
 Que tots aquests desigs puguin ser una realitat
 en la vida de cada dia.*

Inscripcions per a assistir a la Beatificació de Tarragona

Per a participar en aquesta celebració, cal fer les inscripcions pertinents, perquè, des de l'organització d'aquest acte, es lliurarà al bisbat un tiquet d'entrada per a cadascun dels assistents, encara que aquests hi vagin pel seu compte.

Els familiars dels beatificats tindran lloc reservat. Informació a cada Parròquia.

Parròquia de Camprodon, amb parada a Ripoll:

972 74 01 36 (vespres).

Bus: a les 7 h a Camprodon, parada autobusos;
a 2/4 de 8, a Ripoll.

Oficines del bisbat de Vic:

93 883 26 55 (a partir del dia 19 d'agost).
Bus: a les 8 h, estació d'autobusos.

Despatx Interparroquial de Manresa:

93 875 32 03 (a partir del 2 de setembre).
Bus: a les 9 h, estació d'autobusos.

Parròquia de Santa Maria d'Igualada:

93 380 00 40 (a partir del 2 de setembre).
Bus: a les 9'30 h, estació d'autobusos.

(*) S'ha previst poder dinar tots junts a Salou, al Palau de Congressos. El preu és de 12 euros (amanida, paella mixta, fruita del temps, aigua, refrescos i pa).

Beatificacions en l'Any de la Fe

Per què la beatificació té lloc a Tarragona? A Tarragona es conserva la tradició dels primers màrtirs hispans, sant Fructuós i els seus diaques. El bisbe Manuel Borràs, auxiliar de la seu tarragonina, juntament amb diverses desenes de sacerdots d'aquella diòcesi, foren martiritzats. Per aquest motiu, la Conferència Episcopal ha acceptat de realitzar la beatificació a Tarragona, a petició del seu arquebisbe.

Josep Guardiet i Pujol

Manlleu, 1871 / Barcelona, 1936

El Dr. Josep Guardiet i Pujol havia nascut a Manlleu l'any 1871. Ingressà al Seminari de Vic i obtingué el títol de doctor en teologia per la Pontifícia Universitat de Tarragona. L'any 1917 va ser nomenat rector de la parròquia de Sant Pere de Rubí, on desplegà una intensa activitat apostòlica i cultural. El 21 de juliol de 1936, en l'inici de la guerra civil, fou detingut i el 3 d'agost fou assassinat a la carretera de l'Arrabassada (Barcelona). L'any 1945 les seves restes foren traslladades a la parròquia de Sant Pere de Rubí, on reposen amb gran veneració per part dels feligresos.

Ramon Llach i Candell

Torelló, 1875 / Montcada, 1937

Era el més gran dels quatre germans religiosos de l'Institut de la Sagrada Família, sacerdot i ecònom general. Era pedagog, bon mestre, sobretot de matemàtiques, i havia estat un director de prestigi en diversos col·legis. Era també un bon poeta i literat. Residia a la casa general de les Corts, i el diumenge 19 de juliol va anar a celebrar missa a la capella de les Penedides i ja no va poder tornar a casa. Detingut el 17 d'abril de 1937 a Barcelona, fou conduït finalment a Sant Elies; fou assassinat a la paret del cementiri de Montcada dos dies després.

Jaume Llach i Candell

Torelló, 1878 / Montcada, 1937

Un altre membre de la família Llach, que fou sacerdot, vicari i ecònom del col·legi Sant Ramon de Vilafranca del Penedès. Era també examinador general. Home d'una gran cultura eclesiàstica i civil, destacava en ciències i en matemàtiques. En esclatar la revolució, es traslladà a Barcelona juntament amb el seu germà Ramon. Després de pagar una forta quantitat per garantir les seves vides, fou detingut el 17 d'abril de 1937 a Barcelona amb el seu germà. Juntament amb ell, fou assassinat a la paret del cementiri de Montcada el 19 del mateix mes.

Una font | Pere Oliva, prevere.....

En els nostres pobles, la font de la plaça resta atenta a les necessitats d'aquells que s'hi atansen per satisfer la seva set. És un punt de referència i, com succeïa en els temps evangèlics (Jesús i la samaritana), un espai on s'abeurava el bestiar, on es traginava l'aigua per a la vida domèstica, i esdevenia un bon aixopluc per a la conversa i la trobada.

Taizé, un poblet de la Borgonya, en el cor de França, ha estat per a molts com una font on milers de joves d'Europa s'han acostat per saciar la seva set d'amistat, de vida, de confiança, d'oració, de perdó... Hem estat molts els qui hem gaudit de la melodia d'aquesta font sempre jove, al llarg dels anys; i ha estat una referència de comunió i de pregària.

Joan Pau II en una visita a la comunitat va dir: «Taizé és com una font que raja aigua fresca; els pelegrins en beuen i continuen el seu camí.» I, certament, aquesta imatge és adient. Milers de joves i no tan joves, cada estiu, s'hi aturen i beuen segons en tenen necessitat.

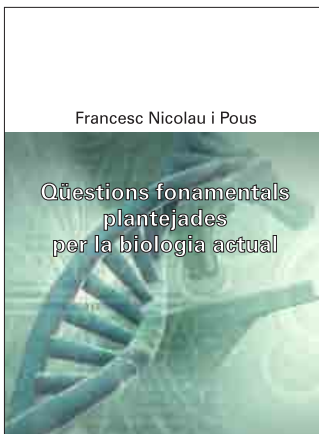
L'agost de l'any 2015 s'escaurà el 75è aniversari de la comunitat ecumènica i el centenari del naixement del germà Roger Schutz (1915-2005). Un recordatori que ens ajudarà a donar gràcies pels dons rebuts de Déu a través d'aquesta comunitat: testimoniatge, pregària, acolliment, música...

M'han fet arribar aquest estiu la Carta de Taizé d'enguany, on el germà Alois, prior d'aquesta comunitat ecumènica, ens ajuda a reflexionar sobre la fe, la solidaritat i la comunió. Aquest any 2013, el lema que han treballat aquest estiu els joves en les trobades setmanals a Taizé és aquest: «Aprofundir les fonts de la confiança en Déu». Hi llegim:

«La solidaritat humana podria trobar un fonament sòlid en Déu; això no obstant, la confiança en Déu es posa sovint en qüestió. Molts creients experimenten aquesta dificultat en el seu lloc de treball o d'estudi, de vegades en la mateixa família. Són molts els qui no poden creure en un Déu que els estimi personalment. Molts també els qui, amb gran honestedat, es fan aquesta pregunta: com puc saber si tinc fe? La fe es presenta avui com un risc, el risc de la confiança [...]. Com més gran es fa la confiança en Déu, més s'eixampla el cor a tot el que és humà, a tot arreu del món, a totes les cultures.»

La font de la plaça raja aigua fresca i clara, com en els pobles del Pirineu. Sacia el qui té set i assenjala el camí per on cal continuar el personal pelegrinatge de confiança que vol conduir-nos vers el Pare, sense oblidar l'especificitat cristiana: «la persona de Jesús, i una relació vivent amb ell».

Libres | Qüestions fonamentals plantejades per la biologia actual | Francesc Nicolau i Pous.....

Editorial Claret

Un nou llibre d'aquest sacerdot, gran divulgador científic, especialitzat en l'astronomia i l'evolucionisme. Aquesta obra recull una sèrie de conferències sobre l'origen de la vida, l'enfocament de la paleontologia, la classificació dels éssers vius, les mutacions i el seu paper en l'evolució dels vivents i el desenvolupament de la ciència genètica.

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
 Santa Maria 1, 08500 VIC
 Tel. / Fax 93 885 07 09
 Correu electrònic:
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
 SOLSONA: Júlia Ayala
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
 Tel. 973 48 06 19
 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
 Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 889 19 09
 IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60